

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXV. — Izdan in razposlan dne 28. marca 1902.

Vsebina: (Št. 61—63.) 61. Razglas, da se dopolnjuje in deloma izpreminja Najviša dopustilnica z dne 22. oktobra 1894. l. za železnico po ipuški dolini in dopustilnica z dne 20. maja 1898. l. za lokalno železnico Gstadt—Ybbsitz, ker je c. kr. vlada dovolila zvišbo državnega poroštva za ti železnici. — 62. Razglas, da se dopolnjuje in deloma izpreminja dopustilnica z dne 22. junija 1897. l. za železnici Zeltweg—Wolfsberg in Spodnji Dravograd—Velenje, ker je c. kr. vlada dovolila zvišbo državnega poroštva za ti železnici. — 63. Dopustilnica za lokalno železnico od Češke Lipe v Steinschönau.

61.

Razglas ministrstva za železnice z dne 23. marca 1902. l.,

da se dopolnjuje in deloma izpreminja Najviša dopustilnica z dne 22. oktobra 1894. l. (drž. zak. št. 219) za železnico po ipuški dolini in dopustilnica z dne 20. maja 1898. l. (drž. zak. št. 92) za lokalno železnico Gstadt—Ybbsitz, ker je c. kr. vlada dovolila zvišbo državnega poroštva za ti železnici.

Na podstavi Najvišega pooblastila se po členu XVII zakona z dne 1. julija 1901. l. (drž. zak. št. 85) ukrepajo nastopne dopolnitve in izpremembe Najviše dopustilnice z dne 22. oktobra 1894. l. (drž. zak. št. 219) in dopustilnice z dne 20. maja 1898. l. (drž. zak. št. 92):

I. Družbi dodeljuje država razen po §. 4, odstavku II, št. 1 v dopustilnici z dne 20. maja 1898. l. (drž. zak. št. 92) dovoljenega poroštva letnega skupnega čistega donosa, ki je enak potrebščini za štiri odstotno obrestovanje z razdolžno kvoto vred na železnici po ipuški dolini knjižno zagotovljenega prednostnega zajma za 2,400.000 gl. (4,800.000 K) s potrebščino za štiri odstotno obrestovanje in raz-

dolžno kvoto za prav to železnico izdanih prednostnih delnic v nominalnem znesku 200.000 gl. (400.000 K), prištevši enakovrstno potrebščino za prednostni zajem v nominalnem znesku 264.000 gl. (528.000 K), vzprejet v nabavo novcev za gradnjo lokalne železnice Gstadt—Ybbsitz, nadaljnje poroštvo letnega čistega donosa v največem znesku 66.940 K, ki je enak potrebščini za štiri odstotno obrestovanje in razdolžno kvoto prednostnega zajma v nominalnem znesku 1,570.000 K, ki se vzprejme v založbo nastale veče potrebščine stavbne glavnice in ki ga je razdolžiti najdalje do 1. dne aprila 1973. l.

II. Za to zvišbo poroštva naj se zmislu primerno uporabljajo določila §§. 4 do 7 Najviše dopustilnice z dne 22. oktobra 1894. l. (drž. zak. št. 219), ki so v moči po zaukazu §. 4, odstavka 1 dopustilnice z dne 20. maja 1898. l. (drž. zak. št. 92) z merilom, da spada v četrtem odstavku §. 6 imenovane Najviše dopustilnice k tam omenjeni imovini podjetja, iz katerega je poplačati državne terjatve za poroštvena predplačila ali obresti, zlasti tudi odškodnina, ki jo je plačati za odkup (§. 4, odstavek II, št. 3, lit. a dopustilnice z dne 20. maja 1898. l. [drž. zak. št. 92]).

III. Dopolnjuje s §. 4, odstavkom I, št. 2 dopustilnice z dne 20. maja 1898. l. (drž. zak. št. 92) izpremenjeni §. 12 Najviše dopustilnice z dne

22. oktobra 1894. l. (drž. zak. št. 219) se družba pooblašča, vzprejeti nadaljnji prednostni zajem v nominalnem znesku 1,570.000 K po načinih, ki jih odobri c. kr. državna uprava.

IV. Določila §. 4, odstavka II, št. 3, lit. a dopustilnice z dne 20. maja 1898. l. (drž. zak. št. 92) se dopolnjujejo tako, da je od tam omenjenega nominalnega zneska osnovne delniške glavnice, ki ga izplača država v gotovini ali v državnih zadolžnicah, odbiti kake državne terjatve nepoplanih poroštvenih predplačil z obrestmi vred.

Wittek s. r.

62.

Razglas ministrstva za železnice z dne 24. marca 1902. l.,

da se dopolnjuje in deloma izpreminja dopustilnica z dne 22. junija 1897. l. (drž. zak. št. 152) za železnice Zeltweg—Wolfsberg in Spodnji Dravograd—Velenje, ker je c. kr. vlada dovolila zvišbo državnega poroštva za ti železnici.

Na podstavi Najvišega pooblastila se po členu XVII zakona z dne 1. julija 1901. l. (drž. zak. št. 85) ukrepajo nastopne dopolnitve in izpremembe dopustilnice z dne 22. junija 1897. l. (drž. zak. št. 152):

I. Družbi dodeljuje država razen poroštva, dovoljenega po §. 2 dopustilnice z dne 22. junija 1897. l. (drž. zak. št. 152) za prednostni zajem v nominalnem znesku največ 6,400.000 gl. (12,800.000 K), nadaljnje poroštvo letnega čistega donosa v največem znesku 67.120 K, ki je enak potrebščini za štiriodstotno obrestovanje in razdolžno kvoto prednostnega zajma v nominalnem znesku 1,570 000 K, katerega je vzprejeti v založbo nastale večje potrebščine stavbne glavnice in razdolžiti v razdolžbenem roku poprej omenjenega prvega prednostnega zajma, to je najdalje do 1. dne avgusta 1902. l.

II. Za to zvišbo poroštva naj se zmislu primerno uporabljajo §§. 2 do vštveši 6 poprej omenjene dopustilnice z merilom, da spada v četrtem odstavku §. 5 k tam omenjeni imovini podjetja, iz katere je poplačati državne terjatve poroštvenih predplačil ali obresti, zlasti tudi odškodnina, ki jo je dati za odkup (§. 17).

III. Izpreminjuje drugi odstavek §. 11 omenjene dopustilnice, se družba pooblašča vzprejeti nadaljnji prednostni zajem v nominalnem znesku 1,570.000 K po načinih, ki jih odobri c. kr. državna uprava.

IV. Določila §. 17, št. 1, odstavek 1 omenjene dopustilnice se dopolnjujejo tako, da je od tam omenjenega nominalnega zneska delniške glavnice, ki ga izplača država v gotovini ali v državnih zadolžnicah, odbiti kake državne terjatve nepoplanih poroštvenih predplačil z obrestmi vred.

Wittek s. r.

63.

Dopustilnica z dne 24. marca 1902. l.

za lokalno železnico od Češke Lipe v Steinschönau.

Na podstavi Najvišega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministri, Klementu Raschu, posestniku tvornice v Ullrichsthalu v družbi s Friedrichom Bredschneiderjem, županom v Češki Lipi, drjem. Julijem Patzowskim, odvetnikom v Češki Lipi, Francem Hölzelom, okrajnim načelnikom in posestnikom v Šoslovicah, Friedrichom Bilke, trgovcem in mestnim svetnikom v Češki Lipi, Jožefom Kleinom, posestnikom v Češki Lipi, Karolom Heinrichom, posestnikom mlina v Češki Lipi, Štefanom Hellmichom, posestnikom v Wolfersdorfu, Viljemom Otónom Schöbelom, trgovcem v Wolfersdorfu, Ivanom Albertom, tvorničarjem v Wolfersdorf-Neudörflu, Ivanom Zekertom mlajšim, občinskim predstojnikom v Meistersdorfu, Ignacem Vogelom, tvorničarjem in občinskim svetnikom v Meistersdorfu, Francem Wagnerjem, občinskim predstojnikom v Ullrichsthalu, Hermanom Müllerjem, tvorničarjem in občinskim svetnikom v Ullrichsthalu, Engelbertom Johnom, tvorničarjem v Steinschönau, Adolfom Palme, tvorničarjem v Steinschönau, Antonom Röslerjem, gostilničarjem v Parchenu, Kajetanom Mayem, tvorničarjem v Parchenu, Francem Köhlerjem, posestnikom v Gornjem Pysku, Francem Fiedlerjem, posestnikom v Gornjem Pysku in drjem. Ivanom Wenzelom, odvetnikom in županom v Češki Kamenici, po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, v zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo napraviti kakor lokalno železnico s pravilnim tirom od Češke Lipe v Steinschönau:

§. 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživajo koncesionarji v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesionarji so dolžni, gradnjo dopuščene železnice dokončati najdalje v dveh letih računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po njej obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodejo držali gorenjega roka za gradnjo in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor zahteva dopustilo, naj dajo koncesionarji na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novi varovancev.

Ako se ne bi izpolnila zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se dodeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice, in po dopustilnih pogojih, postavljenih po ministrstvu za železnice, in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, ki se dadó morebiti v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbé in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne propeine in obratne razmere, sosebnó na zmanjšano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesionarjem se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredé delniško družbo, ki stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Vzprejem prednostnega zajma je dopusten z dovolilom državne uprave tedaj, ako sta njegovo obrestovanje in njegova razdolžba zagotovljena s poroštvom čistega donosa kraljevine Češke.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil, in pa za dotacijo glavnične reserve, katero določi državna uprava, in se izkažejo, kakor gre, prištevši interkalarne obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in pa kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti k napravní glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav, in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je odplačati v času dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, ki bodo vsak čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na orožništvo, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in prigledne zборе.

Koncesionarji so dolžni, pristopiti k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje pristopiti k vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dnem, katerega se začne po dopuščeni železnici obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdadó še-le po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavnost tedaj, kadar se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, dodeljena vsled tega gledé naprave opreme in vrste obrata.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati v zmyslu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj slično veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči za vojaške prevoze.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obrana zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računaje od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava smé izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmyslu §. 11, lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Koncesionarji nimajo pravice, prepuščati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen v slučaju izrečnega dovolila od strani državne uprave.

Državni upravi se pridržuje pravica, prevzeti obrat dopuščene železnice in ga potem voditi v še ostali dopustilni dobi za račun koncesionarjev, zlasti če bi dobila direktno stično zvezo s kako železnico, ki jo vsak čas obratuje država.

V tem slučaju morajo koncesionarji državni upravi povrniti stroške, ki so resnično nastali vsled obratovanja, eventualno jih je poprečno določiti.

Sicer je načine, kako je voditi ta obrat, uravnati z obratno pogodbo, katero je skleniti s koncesionarji.

§. 10.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), vsakikrat dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsak čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti donoski, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donoski najslabejših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donoski ostalih petih let.

2. Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1, tedaj je ob preračunu letnih čistih donosov z davki, dokladi ter drugačnimi javnimi davščinami, ki zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračuniti davek z dokladi vred po

odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donosov.

3. V zmislu spredaj stoječih določil ovedeni poprečni čisti donesek je potem koncesionarjem kakor odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dopolnosti.

4. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih v odstavkih 1 do 3 najdeni poprečni čisti donos brez pribitka, navedenega v odstavku 2, ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za pogojeno obrestovanje in razdolžbo v nabavo novcev v deželni banki kraljevine Češke s poroštvom te kraljevine vzprejetega hipotečnega zajma, in pa za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavnice ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država sama izplačuje namesto koncesionarjev spredaj navedeni hipotečni zajem dotlej, da bo povsem poplačan, v dogovorjenih rokih dospelosti in da plača spredaj navedeno letnino za delniško glavnicu v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne koncesionarjem rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

5. Državi se nadalje pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati koncesionarjem, plačati glavnicu, ki je enaka znesku glavnične po štiri od sto na leto, diskontovane vrednosti teh plačil, računaje obresti od obresti, — seveda odbivši pribitek, obsežen morda v zmislu določil odstavka 2 v teh plačilih.

Ako se država odloči plačati to glavnicu, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

6. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, ko izplača odškodnino, predpisano v št. 1 do 5, brez daljnje odplate v bremen čisto,

oziroma samo še z ne poplačanimi ostanki z odobrilom državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične rezerve, v kolikor niso bile že določili primerno uporabljene z odobrilom državne uprave.

7. Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določil:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki naj bodisi kakor pritiklina železniškega podjetja bodisi v založbo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preidejo na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave odkupne cene (št. 1 do 5), ki jo je ovedeti začasno, s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

4. Državni upravi si pridržuje pravica, vročivši odkupno izjavo postaviti ob enem posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali povzročujejo trajno obremenjenost.

9. Koncesionarji so dolžni, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja v fizično posest vzeti oznamene imovinske predmete.

Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora tudi samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

10. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 7) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni dati državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne ž njih strani.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, vštévši vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične rezerve, v obsegu, povedanem v §. 11, odstavku 6.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se odkupi železnica (§. 11), obdrže koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnega donosa podjetja, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last tistih posebnih naprav in poslopij, narejenih, oziroma pridobljenih iz lastne imovine, katera so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pritiklina železnice.

§. 13.

Državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

Državna uprava ima tudi pravico, po odposlanem organu pregledovati gospodarstvo in sosebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesionarjev, kakorkoli se ji zdi primerno, pregledovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14.

Državni upravi se nadalje pridržuje pravica, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r